

og som findes i den Bekendtgørelse, hvorigennem den Maade, hvorpaa denne Lovgivning skal praktiseres, er fastlagt.

Endelig skal jeg sige, at jeg ønsker ikke at blande mig i Spørgsmaalet om Ensidigheden i den ene eller den anden Opfattelse af, hvad Vanskelighederne paa Arbejdsmarkedet skyldes. Jeg tror, man her er tilbøjelig til fra alle Sider, saaledes som man jo i Almindelighed er i Spørgsmaal, der er stærkt delende, at fæste sig stærkere ved Betydningen af det, man selv anser for Universalmedicinen, end det i Virkeligheden er berettiget, og naar man — og det er navnlig sket fra det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Side — har villet lægge Ansvaret for, hvad der kan komme ud af en kommende Arbejdsløshedssituation, paa de Partier og den Regering, som ventelig nu snart gennemfører dette Lovforslag, saa ønsker jeg at fremhæve saa stærkt, som det er mig muligt, at Ansvaret i de kommende Arbejdsløhedssituationer først og fremmest paahviler dem, der har Magt til paa afgørende Maade at indvirke paa Produktionsvilkkaarene og Arbejdsvilkkaarene heri Landet. Jeg har sagt det før, og jeg gentager det fra denne Plads: Det er dér, man førstog fremmest maa pege hen, naar man er i Færd med at fordele Ansvaret for den Situation, vi er i, og den, vi eventuelt kan komme i.

Dahlgaard: Jeg har kun ønsket at tildele Ministeren Ansvaret for den Arbejdsløshedslovgivning, som han selv tager Ansvaret for, og saafremt denne Arbejdsløshedslovgivning ikke kan holde overfor de Krav, der vil blive stillet i den kommende Tid, er det den højterede Minister, der maa møde her og tage Ansvaret.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Bouet, at det var jo undskyldeligt, om jeg havde misforstaaet hans Udtalelser i Borgerrepræsentationen; jeg finder det mindre undskyldeligt, at han ikke selv er klar over Rækkevidden af den Stilling, han dér indtog, men jeg skal dog søge at klare Begreberne for det ærede Medlem. Jeg maa erindre om, at det, det ærede Medlem i sin Tale i Borgerrepræsentationen gik ind for, var, at den i den nugældende Lovs § 31, Stykke 7, staaende Bestemmelse var uretfærdig overfor Funktionærer, der har forsikret sig, den Bestemmelse, som siger, at Understøttelserne til arbejdsløse Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, maa, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem, men undladt at benytte sig deraf, sættes væsentligt lavere end den samlede Understøttelse,

som Medlemmerne af nævnte Kasser modtager. Det er dette, som det ærede Medlem i Borgerrepræsentationen betegnede som uretfærdigt, ja, saa uretfærdigt, at han udtalte, at han ikke nærrede Tvivl om, at havde man forstaaet det i Rigsdagen, vilde Rigsdagen ikke have vedtaget denne Bestemmelse, med andre Ord, han krævede Lighed paa dette Omraade. Det, man har foreslaaet fra det konservative Folkepartis Side nu, er en Ordning, hvorefter de, der er Medlemmer af saadanne Kasser, efter at have opbrugt den forsikringsmæssige Understøttelse vil faa antagelig ca. Halvdelen af, hvad de, der er Medlemmer af statsanerkendte Arbejdsløhedskasser, faar. Jeg tvivler i og for sig ikke om det ærede Medlems gode Villie, men i Borgerrepræsentationen kunde det ikke gennemføres, fordi den gældende Lov var saaledes, at det ikke var lovligt, hvad det ærede Medlem foreslog. Men det er jo her, Vekselen skal indfries nu, og derfor vil jeg gerne bede det ærede Medlem, om han saa ikke vil instruere sine Kolleger i Udvalget, der sidder, saaledes at de tager forstaaende paa hele dette Forhold. Jeg skal fra min Side i høj Grad medvirke til, at der kan opnaas et Forhold her, der bliver til Nytte for Funktionærarbejdsløhedskasserne.

Ordføreren (Knud Kristensen): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen rettede det Spørgsmaal til mig, om vi vilde være med til at gennemføre Besparelser i Administrationen, og nævnte dér Konstateringen af de forskellige Kommuners Bidragspligt til Arbejdsløhedskasser. Jeg vil deroverfor sige, at vi vil paa det Omraade som paa ethvert andet hilse med Glæde den størst mulige Besparelse i Administrationen, naar Administrationen kan gennemføres fuldt tilfredsstillende.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som fremdeles hævder, at den Besparelse, der vil fremkomme, hvis hans Forslag bliver gennemført, er noget nær den samme, som vil fremkomme, hvis Regeringens og Flertallets Ændringsforslag bliver vedtaget, at det ærede Medlem maa være en stor Heksemester, hvis han kan yde den samme Understøttelse og faa den samme Besparelse frem, som naar man skærer den ekstraordinære Understøttelse bort, som i indeværende Aar har andraget 17 Mill. Kr. (*Dahlgaard:* Samme Besparelse for Stat og Kommune). Ja, men naar Arbejdsgivernes Bidrag skal være det samme som hidtil, og det har vist sig, at Arbejdsløshedsfonden ikke er for stor til at løse de Opgaver, som den har under den nuværende Arbejdsløs-